

Figuur 53

Vrouwte van *Episyron rufipes*, een vertegenwoordiger van de subfamilie Pompilinae.

zilverkleurig. Tarskam van vrouwte bestaat uit vier spatelvormige doorns. Mannetje heeft slankere antenne dan dat van *E. albonotatum* en een wit laatste tergiet. Lengte mannetje 6-9 mm, vrouwte 8-13 mm.

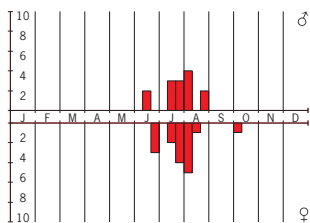
Verspreiding

Europa, Noord-Afrika en Centraal-Azië. In Nederland een gewone soort, vooral in de duinstreek.

Biologie

Een liefhebber van droge, warme biotopen maar heeft niet zo'n grote warmtebehoefte als *E. albonotatum*. Prefereert in Nederland kale gronden: groeven, kust- en rivierduinen en zandverstuivingen. Vliegt van mei tot en met september in twee generaties.

Het vrouwte jaagt op webspinnen. In tegenstelling tot de meeste spinnendoders doet zij dat vliegend. Daarna maakt ze een nest. Waarschijnlijk hangt ze de prooi ergens verborgen in de vegetatie, net als *Caliadurgus fasciatellus* (FINCH 1995). Er is een waarneming van een prooi in een naaldboom, anderhalve meter boven de grond (ADLERZ 1903B). Na enkele oriëntatievluchten om de plaats van de prooi te onthouden (RICHARDS & HAMM 1939) begint ze een nest te graven in open zand. Tijdens het graven keert ze regelmatig terug naar de prooi. Als het nest klaar is, vliegt of sleept ze, afhankelijk van de prooigrootte, de prooi naar het nest. De gang kan 14 à 15 cm lang zijn en de diepte onder het grondoppervlak kan variëren van 5,5 tot 7 cm. Het ei wordt op de rugzijde van het achterlijf van de spin gelegd (fig. 54). De soort nestelt

Episyron albonotatum

duinen. Vliegtijd van juni tot begin oktober. De spinnendoder *Evagetes proximus* parasiteert op deze soort (SCHMID-EGGER & WOLF 1992).

Episyron rufipes

Middelgrote, slanke soort met rode poten. Derde en vierde tergiet vaak met witte zijvlekken. Schubben van borststuk